

459. เตือนความหลัง

เพ่ำพงษ์พันธุ์โบราณกาลสมัยก่อนเก่า
เริ่มคนเรารถือพระเจ้าแต่ องค์เดียว
เป็นที่เคารพและสักการะ^๑
ทุกวันสัมพันธ์ไม่ขาดเกลี้ยง
เป็นที่ยึดเหนี่ยว หัวใจทุกถินมานมนาน
บานนำพาทำให้ตาคนเก่าแก่บอด
บานปิดกหอดถึงสมัยคนปัจจุบัน
 เพราะผลของการไม่เชื่อฟัง
 ผลงานล่อหลวงของพวกรรม
 เหตุการณ์ที่ผ่าน ชีวิตจึงตกในอบาย
 แต่พระเจ้าทรงรักเรารักมากที่สุด
 ห่วงมนุษย์ที่ตกเป็นทาสมาร ทำลาย
 จึงทำให้พระคริสต์เสด็จมา^๒
 นำพาผู้เชื่อให้ปลอดภัย
 ยอมตายเพื่อไถ่ โดยพระโลหิตอัศจรรย์
 เชื่อพระคริสต์ทำชีวิตให้ประสบสุข
 รอดพ้นทุกข์พระพลังโลหิต อนันต์
 เรายาวนานบัน沫ได้ถ่อมใจ
 เข้าใกล้พระคริสต์ให้ติดพัน
 โปรดได้คิดอ่าน รอวันพระบูตรเสด็จมา